

- 2) Dispoziția prevăzută la articolul 69 alineatul (2) din [Directiva 2009/65] trebuie interpretată în sensul că orice modificare a informațiilor minime necesare conținute în prospecte, prevăzute în anexa I schema A, intră întotdeauna sub incidența noțiunii de „elemente esențiale” potrivit articolului 72 din această directivă, astfel încât respectivele informații trebuie actualizate în timp util?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, trebuie să se considere că informațiile referitoare la modificarea componenței consiliului de administrație al unei anumite societăți de administrare, care nu privește membri care au calitatea de membri executivi și nici membri cărora le-au fost încredințate sarcini administrative, intră sub incidența noțiunii de „elemente esențiale”, astfel cum este utilizată la articolul 72 din [Directiva 2009/65]?
- 4) Dispoziția prevăzută la articolul 99a litera (r) din [Directiva 2009/65] trebuie interpretată în sensul că impunerea unei sancțiuni împotriva unei societăți de administrare – pentru fiecare fond deschis de investiții pe care îl administrează – este admisibilă numai în caz de nerespectare repetată a obligațiilor privind informațiile care trebuie transmise investitorilor instituite în conformitate cu dispozițiile naționale de transpunere a articolelor 68-82 din [Directiva 2009/65]?

(¹) JO 2009, L 302, p. 32

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht München (Germania) la 1 octombrie 2020 – Vodafone Kabel Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Cauza C-484/20)

(2020/C 433/41)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Pârâtă: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Întrebările preliminare

Articolul 62 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/2366 (¹) trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale care, în calitate de regim tranzitoriu în cazul obligațiilor cu durată nedeterminată din contractele cu consumatorii, permite punerea în aplicare a interdicției costurilor de utilizare a instrumentelor de plată și a serviciilor de plată, prevăzută de dispoziția națională de transpunere corespunzătoare, numai dacă obligația subiacentă a luat naștere începând cu 13 ianuarie 2018, dar nu și în cazul în care obligația subiacentă a luat naștere anterior datei de 13 ianuarie 2018, iar executarea unor (noi) operațiuni de plată începe abia de la 13 ianuarie 2018?

(¹) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO 2015, L 337, p. 35).